Primũ est gra ozãdi/vñ dicit: a Ad ipsũ oze meo clamaui. Et notanꝗ hic tria. Primũ est q̃ oõ est recta/cũ dic: Ad ipsũ. Prop̃a cũ dic: Oze meo. Deuota/cũ dic: Clamaui. Indirecta em̃ est oõ q̃ ad deũ nõ dirigit. Unde.iiij. Regl.j.a.increpat ochozias/eo q̃ in infirmitate sua cõsuluit beelzebub. Itẽ multi st q̃ nõ ꝓpriã orationẽ faciũt: qz bñ volũt vt alij ozẽt ꝓ ipsis: ꝫ ipsi nolũt ozare. Sed h̃ dic: oze meo. Job.ix.d. Etatẽ hz ꝓ se loq̃t. De illis põt dici: Os habẽt et nõ loquẽt. Itẽ clamor dz deuotio. Unde ꝗsus: Nõ vox ꝫ votũ clamat i aure dei. Exo.xiiij.d.dixit dñs ad moysen: Quid clamas ad me: Et cũ nõ legit ibi q̃ moyses aliq̃d dixisset dño. Unde dat intelligi q̃ q̃dã tacẽt z clamãt: vt moyses. Quidã ꝗo ecõuerso clamãt z tacent. Unde supra: Dum tacui inueterauerũt ossa mea dũ clamarẽ tota die. Et notandũ q̃ quidã clamãt ad dominũ: vt orators. Quidã ꝓ dño: vt p̃dicators. Quidã ꝓtra dominũ: vt pseudo expositores z heretici. Quidã ab ipso: vt ꝓfitẽtes. Secũdũ qd̃ dicẽ sibi deũ fecisse/est: qz dedit illi leticiã spũalẽ q̃ ex orationẽ sequit. Unde dicit: b Et exultaui sub lingua mea.i. in corde. Cant.iiij.c. Mel et lac sub lingua tua.i.dulcedo d̃ diuinitate/q̃ p mel d̃ sursũ descẽdẽs intelligit: z dulcedo de hũanitate/q̃ p lac d̃ carne veniẽs designat. Tertiũ est pctõ odiũ. Unde sequit: c Iniqtatẽ si aspexi i corde meo nõ exaudiet dñs.q.d.sciebã q̃ pctõres non exaudit dñs: sicut dicitur Job.ix.f. Et ideo vt exaudirer peccatũ/nõ aspexi.i.multũ odiui. Qd̃ em̃ multũ odio habet hõ/nõ potest aspicere. Iniqtatẽ i corde suo aspicit: q̃ i delectationẽ ꝓsentit. Matth.v.d. Qui viderit mulierẽ ad ꝓcupiscẽdũ eã: iã mœchatus est eã in corde suo. Itẽ illã aspicit: q̃ deũ ꝓ iniqtate petit: sicut fur vl adulter petit/vt peccatũ suũ adimplere possit. Itẽ iniquitatem in corde aspicit: qui deum pro temporalibus habẽdis poscit: Quę dicunt iniquitas/ Lucl.xvj.c. Facite vob amicos de mammona iniquitatis. Tales non exaudit dominus: quia non petunt ad salutem. Unde iste relinquens ex premissis q̃ talis nõ est/concludit: d Propterea/q̃ non aspexi iniquitatẽ in corde meo: e Exaudiuit deꝰ: Nõ dicit exaudiet: sed ponit preteritum/exaudiuit: quia vt habetur Esaie. lxv.d. Anteqũ clament/ego exaudiã. Ps̃. Dum clamarẽ ad eum exaudiuit me. Exaudiuit/in bonis obtinẽdis. f Et attendit voci deꝑcationis meę/in malis amouendis. Hiere. xviij.d. Attẽde domine ad me: z audi voces aduersariorũ meorũ. Et ꝓ his omnib̃ gratias agens/cõcludit: g Benedictus deus. Et ponit duas causas. Prima: qz facit nos p̃seuerare i orationẽ. Unde dic/ h Qui nõ amouit orationẽ meã. Amouet oratio/quę nõ pseuerat: quę autẽ pseuerat non amouet. Secũda causa est: qz qd̃ suggerit vt petamus/largit petẽtibus. Unde addit: i Et misericordiã suam. Hoc em̃ petendũ est.s.misericordia dei. Si nos p̃mũ amoueam̃.s. orationẽ: timere possum̃ ne deus amoueat misericordiã. Esa. lvij.c. Utã manus tuę inuenisti: ꝓpterea nõ rogasti. Et sequit Ego annũciabo iusticiã tuã: z opera tua non ꝓderunt tibi: cũ clamaueris liberent te cõgregati tui. k Ame. Hoc est contra multos sacerdotes/quorũ oratio nõ amouet ab alijs: quia orant pro alijs: et etiã dei misericordia non amouet/sed impetratur alijs per orationem sacerdotũ: eo q̃ fundũt orationem in persona ecclesię. Sed a seipsis amouet oratio sua z dei misericordia: quia nec habent vtilitatem orationis: nec dei misericordiã sibi impetrãt. Heb.v.a. Debet quẽadmodum z pro populo: ita etiã pro semetipso offerre ꝓ pctis. Notandũ aũt q̃ sicut miles dum est in bello non debet amouere scutum: ita homo dum est in hac vita quę militia est: vt dicit Job.vij.a. non debet amouere orationes a se. Oratio enim est scutũ: ꝗm qd̃ dicit Sap̃.xviij.d. Protulit seruituris suę scutũ orationẽ.

Propterea dicit apostolꝰ.j.Thessal.v.d. Sine ĩtermissione orante. Et nota q̃ multipliciter amouet oratio/videlicet

Per
- Interdictũ generale.j.Machab.ij.a. Templũ eius sicut homo ignobilis.
- Interdictum particulare.i.suspensionẽ.j.Esdre.ij.d. Eiecti sunt de sacerdotio.
- Interdictum dei. Hiere.vij.d. Noli orare ꝓ populo isto: nec assumas ꝓ eis laudẽ.
- Prohibitionẽ ecclesię vel prelati.j.Job.v.d. Nõ ꝓ eo dico vt oret quis.
- Negligentiã. Lucl.xj.b. Erat iesus eijciens demoniũ: z illud erat mutũ.
- Curam superfluã. Eccs.x.a. Huscę morientes perdunt suauitatem vnguenti.
- Idoli venerationem. Esa.xlv.d. Rogant deum non saluatorem.
- Desperationẽ: sicut cain z iudas. Amos.vj.d. Tace z ne recorderis nominis dñi.
- Indeuotionem. Ps̃. Tacui dum clamarẽ tota die. Ps̃.51.
- Conscientiam criminis. Ps̃. Peccatori autem dixit deus: quare tu enarras iusticias meas ꝛc. Threñ. iij.e. Opposuisti nubẽ ne trãsiret oratio. Ps̃.49.
- Horbum vel captiuitatẽ. Ps̃. Quomõ cantabimꝰ canticũ domini in terra aliena. Ps̃.136.
- Delictum plebis pro qua orat. Hiere.xiiij.b. Cum ieiunauerint nõ exaudiã p̃ces eorũ.
- Inordinationẽ. Matth.xx.c. Nescitis q̃d petatis.
- Ignorantiã.ij. Corinth. xij.c. Ter dominũ rogaui vt discederet a me ꝛc.
- Imperseuerantiã. Lucl. xj.b. Si pseuerauerit pulsans ꝛc.

Expositio Ps̃.LXVI.

a Ad ipsuz ore meo clamaui:
b et exultaui sub lingua mea.
c Iniquitatẽ si aspexi i corde meo: non exaudiet dominꝰ.
d Propterea exaudiuit deꝰ: z
f attendit voci deꝑcationis meę.
g Bñdictꝰ deꝰ: q̃ nõ amouit
i misericordiam meã z misericordiã
k suam a me.

(L.texaltaui Al.tcõspexi Al.tme Al.tintendit L.torationis Al.tmeus)

In finẽ in hymnis psalmꝰ cãtici dauid. (LXVI.

l Deus misereat nri z bñ
m dicat nobis: illuminet
n vultum suũ super nos

Deus misereat ꝛc. Titulꝰ In finez in hymnis psalmus cãtici dauid. In p̃cedẽti psalmo iuitauit ꝓpha ad iubilãdũ pro spe resurrectõis. Sed qz nec iubilare/nec p̃uenire ad gloriã resurrectõis possumꝰ sine diuina gra: Jõ in hoc psalmo petit bñdictionẽ grę ad vtrũq̃. Uñ is ẽ sensus tituli. Psalmꝰ iste q̃ ẽ cãtici: qz h̃ ẽ exultatio de bñdictiõe mittẽs nos/in finẽ/christũ: est/in hymnis.i.in laudibꝰ exhibẽdis: dauid.i.christo. Intentio est monere nos ad laudẽ. Modꝰ. Tripertitꝰ ẽ psalmꝰ. Primo petit bñdictionẽ vt habeat noticiã dei. Secũdo hortat ꝓfiteri ꝓ directiõe z iudicio: ibi: Cõfiteant. Tertio monet istud idẽ: sed tñ ꝓ alia cã/videlicet ꝓ fructu terre dato: ibi: Cõfiteant. Dicit ergo in psona ecclię. l Deꝰ misereat nri/in pẽnitẽtibꝰ. m Et bñdicat nobis/in ꝓficiẽtibꝰ. n Illumiet vultũ suũ sup nos/in ꝓueniẽtibꝰ z ꝓfectis

(al.t deꝑcationẽ) (al.tnos) (Partitio psalmi)

l Deus misereat ꝛc. In psona viri iusti vel religiosi. In hoc versu q̃ttuor continet: z q̃ttuor petit. Prima cõfessio est miserię/contra quã petit misericordiã/cũ dicit: Misereat. Job.xiiij.a. Homo natus de muliere breui viuẽs tpe repletꝰ multis miserijs. Secũda ꝓfessio est maledictiõis: ꝫ quã petit bñdictionẽ/cuz dicit: m Et bñdicat nobis. De maledictiõe habet Geñ.iij.c. Maledicta terra in opere tuo. Tertia cõfessio ẽ tenebrarũ.s.culpę z ignorãtię: ꝓtra quã petit illuminationẽ/cũ dic: n Illumiet vultũ suũ sup nos. Lucl.j.g. Uisitauit nos oriẽs ex alto: illumiare his q̃ in tenebris z in * vmbra mortis

(Horaliter)

m Deus misereat nri ꝛc. De futuro põt legi anagogice/sic: Deꝰ misereat nri/liberans nos ab omi miseria z pena. m Et bñdicat nobis/dans nobis omnẽ felicitatẽ. Matth.xxv.c. Uenite bñdicti ꝓris mei ꝛc. n Illuminet vultũ suũ sup nos/dans alę plenã cognitionem: z corpi solis claritatẽ.

(Anagogice)

uenietib⁹ ꝛ pfectis. a Et misereat nri/in moztiētib⁹. Pzi/
mis petit venia. Secūdis/iusticia siue gratia actiue. Tertijs/
sapiētia siue gratia cōtemplatiue. Quartis/ gloria.
* vmbza mozti sedēt. Hoc dr de christo: ꝛ h petit hic. Filij⁹ em
dei ē vult⁹ ei⁹. Vultu em dinoscit hō: ꝛ pr p filiū. Unde Job.
j.b. Deū nemo vidit
vnq̄: sz vnigenit⁹ filij⁹
ei⁹ q̄ ē in sinu pris ipse
enarrauit. Et cū sit ip/
se splēdoz glie ꝛ figura
substantie ei⁹: sic dicit
Heb.j.a. nō petit hic
iust⁹ vt christ⁹ illumi/
net in se/qō impossibile esset: sz vt illumiet sup nos: id ē vt nos
lumē ei⁹ recipiam⁹: qō infra exponit/cū subiūgit: Ut cogno
scam⁹ in terra viā tuā: vt postea patebit. Uel vultū appel/
lat imaginē dei nob impzessā. i. rationē fm quā fact⁹ est hō ad
imaginē dei: quā petit illuminari. Et dicit/sup nos: qz est in
superiori parte rationis: sicut dicit Aug⁹. Quarta confessio
est pietatis dei/a qua petit gloziā/cū subiūgit: a Et mise/
reat nri. Itē cū dic/Deus: notat vnitatē essentie. Cū dicit
Misereat nri: notat ꝓpziū actū dei: cui⁹ ꝓpziū ē misereri sp
ꝛ parcere. Cū dicit/Et bndicat nobis: notat psonā patris
cui⁹ est bndicere filijs: Sic figuratū est Gen. xxvij.d. vbi isaac
bndixit iacob. Et. xlix. vbi iacob bndixit filijs suis. Cū dicit/
Illuminet vultū suū sup nos: notat psonā filij: q̄ est lux
Job.8.b. hui⁹ mūdi. Et ideo ei⁹ est illuminare. Cū dicit: Et misereat
nostri/ notat bonitatē spiritussancti/ cui appzopziat benigni/
tas: cui⁹ est ꝓprie misereri.
* solis claritatem. Matth. xiij.f. Fulgebūt iusti sicut sol. a Et
misereat nri: iterū cozpa suscitādo: vel supza meritū remu/
nerādo. Itē quattuoz dotes p hec q̄ttuoz ꝓba notant. Deus
misereat nri/faciēdo impassibiles. Et bndicat nobis/fa/
ciendo agiles. Deut. xxviij.a. Bndict⁹ eris ingrediēs ꝛ egre/
diēs. Ingrediemur q̄dē ꝛ egrediemur q̄cūq̄ voluerim⁹ p agi/
litat/ bndictionē. Gen. xlix.c. O mi potēt bndicet tibi bndictio/
nib⁹ cęli desup: ꝛ bndictiōib⁹ abyssi iacētis deozsū. Illumiet
vultū suū/faciēdo claros. Et miseat nri/faciēdo subtiles.
b Ut cognoscam⁹ ꝛc. Hoc cōtinuat ei q̄ supza dictum
est: Illumiet vultū suū sup nos. i. filiū: nō vt ipse fiat ma
gis lumīosus: qō impossibile ē: sed vt nos q̄ in tenebzis obuo/
luti sum⁹/cognoscam⁹ in terra viā tuā/O de⁹ pr. i. filiū
tuū: q̄ ē via/ꝓbitas ꝛ vita: Job. xiiij.a. Sap. xv.a. Mosse te cō
sūmata iusticia ē: ꝛ scire iusticiā tuā/radix ē imoztalitatis. Uel
fm qō expositū ē: Illumia vultū tuū sup nos. i. imaginē
tuā: vt cognoscam⁹ i terra. i. in hac vita terrena: viā tuā
o christe quā instituisti. Uel sic/Ut cognoscam⁹ viā/quā
tenuisti: in terra. i. in tua vita. Uel/in terra. i. i beata ꝓgine.
Et hanc ꝓcipue optat ꝓpha cognoscere: qz difficile ē cogno/
scere eā. Unde Prouer. xxx.c. enumerat salomon vias dni ozdi/
ne retrogrado/dicēs: Tria sunt difficilia mihi: ꝛ quartū penit⁹
ignozo: Uiā aquilę in cęlo: viā colubzi sup petrā: viā nauis in
medio mari: ꝛ viā viri in adolescētia. Uia aq̄lę in cęlo/ē christi
Ps.17. ascēsio: qz tūc volauit sup pēnas ventoz. Uia colubzi sup pe/
trā/ē christi resurrectio. Ipse em dr coluber siue serpēs. Job.
iij.b. Sic exaltauit moyses serpentē in deserto ꝛc. Coluber p
angustū fozamē lapidis trāsit: et sic renouat: In resurrectione
christ⁹ de sepulchzo exijt lapide imoto/ꝛ nō reuoluto: Unde di/
Marci.16.a. xerit mulieres: Quis reuoluet nob lapidē ab ostio monumēti:
Et sic fuit renouat⁹ p imoztalitatē. Uia nauis i mari/ē christi
passio: Crux enim sua fuit ei nauis ad trāseundū mare mundi.
Sap. xiiij.a. Benedictū lignum per qō fit iusticia. Uia viri in
adolescētia/ est christi icarnatio. s. via in beata virgine. Hiere.
xxxj.d. Fęmina circūdabit virum. Hoc quartū penit⁹ igno/
rabat salomon. Hęc em sunt signacula: de quib⁹ Apocl. v.b.
Moztaliter. Uel moztaliter: b Ut cognoscam⁹ i terra viā tuā: qua
ad te possim⁹ ire: Hec mirū si h petit: sic viatoz/qui videt mul/
tas vias: ꝛ dubitat quā debeat sequi. Tot em vię st in ēra latę
ꝛ strictę: tot vestigia lupoz/hęreticoz/vsurarioz/carnaliū/et
Matth.7.b. ambitiosoz q̄s mlti terūt/q̄ vix inuenit in ēra ab aliq̄ arta via
dni q̄ duc ad cęlū. Esa. xxx.c. docet eā/dicēs: Hęc via: ambu/

a ꝛ misereat nri. Ut cognosca
c m⁹ in terra viā tuā: i ōmibus
d e gētib⁹ salutare tuū. Cōfitēāt
f tibi pōpuli de⁹: cōfitēant tibi

g ppli oēs. Lętēnt ꝛ exultēt gē
h tes: qm iūdicas ppl'os in eq̄/
i k l tate: ꝛ gēntes i ēra dirigl. Cō
m fitēāt tibi ppli deus/ꝓfiteant

late in ea/nec declinet ad dexterā/nec ad sinistrā. Ut cog
scam⁹ c In oib⁹ gentib⁹ salutare tuū. i. christū in om
nib⁹ sine psonaꝝ accęptiōe. Act. x.e. In ꝓbitate cōperi q̄ nō sit
psonarū accęptoz de⁹: sz in omi gente q̄ timet deū ꝛ facit vo/
lūtatē eius: hic accępt⁹ ē illi. Esa. lij.c. Parauit dns brachiū
suū. i. filiū incarnādo i
oculis omniū gentiū:
ꝛ videbunt omes fines
terrę salutare dei no/
stri. Salutare: dicit
christ⁹. i. saluator. Lu/
ce. ij.e. Quia viderūt
oculi mei salutare tuū.
d Cōfiteant tibi ppli ꝛc. Secūda ps: vbi post noticiā vię Secūda pars
petitā/monet cōfiteri dno ꝓ directiōe in via ꝛ iudicio futuro.
Unde dicit: O de⁹: cōfiteant/cōfessiōe pctōꝝ se accusantes: ꝛ
cōfessione laudis te laudātes. Unde bis dicit in h versu/cōfite/
ant tibi/deo incarnato. Esa. xj.c. In die illa radix iesse qui
stat in signū ꝓpl'oz/ipsū gentes deꝓcabunt. e Populi/nō
tm reges: qz sic dr Matth. v.a. Beati pauperes spū qm ipsoz
est regnū cęloz. Et. xix.b. Sinite puulos venire ad me: taliū
ē em regnū cęloz. Et nō tm vn⁹ ppl's: sed f Cōfiteant tibi
ppli oēs. Matth. vlt.d. Docete oēs gētes. Judith. xiij.c.
Cōfitemi illi oēs qm bon⁹. Esa. lx.c. Gens ꝛ regnū q̄ nō ser
uierit tibi/pibit. Et merito: qz oēs recępūt bnficia tua: cōfiteri
tibi debēt oēs. Tibi/pri auctori oim sine libidine: Et iō filij
debēt esse casti: Et h̄ luxuriosos. Itē/tibi/filio dei/empto/
ri oim sine auaricia: q̄ nec auro/nec sanguini ꝓpzio pepcisti.
Bar. ij.d. Tradidit semetipsū ꝓ nob. Hoc ē ꝛ auaros: q̄ nec
obolos patiunt dare. Itē/tibi/spūsācto/datori oim. Jaco.
j.c. Omne datū optimū/ꝛ omne donū pfectū desursum est ꝛc.
Hoc cōtra supbos: q̄ sibi attribuūt bona q̄ habēt: ꝛ etiā q̄ nō
habēt. Nec tm/cōfiteant: sed et g Lętent ꝛ exultēt gē
tes/nō tm iudęi. Ro. xv.c. Lętamini gētes cū plebe ei⁹. Lę
tent/i auctore. Exultent/in redēptore. Lętent/in anima:
Exultent/in cozpe. Hęc aūt cōfessio ꝛ lętitia ꝛ exultatio ex
duab⁹ caussis nascunt. s. ex iusticia q̄ deus corrigit ꝛ punit: Et
ex misericozdia/qua deus dirigit. Unde addit causas istas/
subdēs: h Quoniā iudicas populos. i. iudicabis in
futuro iudicio: tu pater: i In equitatę. i. in filio. Job. v.
d. Pater omne iudiciū dedit filio. Job. xxij.b. Equitatē ppo/
nat cōtra me. k Et gentes in terra/in ꝓsenti: l Diri/
gis/in spūsctō. Alia lra: Gentiū q̄ sunt in terra/ductor
es sempitern⁹. Spūs em sanct⁹ ducit: eo q̄ vnctio ē/quę
docet de oib⁹: vt habet. j. Job. ij.d. Uel ad filiū dicit: Qm
iudicas populos. i. iudicabis. In equitate. i. in iusticia
a qua flecti nō poteris. Prouer. vj.d. Zelus ꝛ furoz viri non
parcet in die vindictę: nō acquiescet cuiusq̄ ꝓcibus nec susci/
piet ꝓ redēptione dona plurima. Esa. xj.a. Judicabit in iusti
cia paupes: ꝛ arguet in equitate ꝓ māsuetis terrę. Et gen/
tes in terra dirigl/p misericozdiā: vt ad iudiciū illud recti Ps.95.
possint venire. Ps. Si dicebā mot⁹ est pes meus: misericoz/
dia tua dne adiuuabat me. m Cōfiteant ꝛc. Tertia ps: in Tertia pars
qua idē admonet q̄ in secūda q̄ ꝓcessit: sed ꝓpter aliā causā:
sz ꝓ fructu terrę dato. Unde dicit: Cōfiteant tibi popu
li de⁹/cōfiteant tibi ppli oēs: sicut supza expositū ē. Sz
hoc notādū/q̄ in h psalmo q̄ter ponit/cōfiteant: i quo cō/
mendat frequētia ꝓfessiōis: q̄ frequētāda ē: qz frequēter cadit
hō: ꝛ p ꝓfessionē resurgēdū ē. Prouer. xxiiij.b. Septies i die
cadit iust⁹ ꝛ resurgit. Hęc frequētia ꝓfessiōis innuit Job. xj.
a. vbi dixit dns: Eam⁹ i iudęā itez. Et hoc dicebat vt laçarū
mortuū suscitaret: sic ibi patet. Esa. xxiij.d. Sume citharā: cir
cūi ciuitatē meretrix obliuioni tradita: bn cane: frequēta cāti/
cū. Itē quater dicit/cōfiteant: qz ē quadruplex cōfessio: fi/ De q̄druplic cōfessione
dei/peccati/laudis/ꝓdicationis. Fidei/quo ad oms. Ro. x.b.
Ore aūt cōfessio fit ad salutem. Peccati/ quo ad peccatores.
Prouer. xxviij.b. Qui abscōdit scelera sua ꝛc. Laudis specia
liter q̄ ad clericos ꝛ religiosos. Ecci. lj.a. Cōfiteboꝛ tibi dne
rex. Prędicatiōis/q̄ ad ꝓdicatoꝛes ꝛ ꝓlatos. Ps. Cōfitemi Ps.104.
domino ꝛ inuocate. Itē quater dicit: cōfiteant: ꝓpter qua/
druplicē effectum ꝓfessionis. s. quo ad deum: quo ad ecclesiā:
quo ad animā

quo ad animã: quo ad diabolũ.

Glorificat. Josue. vij. c. Da glriã deo israel & profitere &c.
Reconciliat. Esa. lvij. d. Creaui fructũ labiorũ pacẽ.

Deũ
Aduocatũ & excusatorem facit. j. Joh. j. d. Si profitea/mur pcta nostra: fidelis & iustus est deus vt remit/tat: et ita aduocatũ habemus apud patrẽ.

Ecclesiã
Reintegrat. j. Machab. iiij. c. Dixit iudas: ascen/damus mũdare sancta & renouare.
Mũdat & scopat. Ps. Et scopebã spiritũ meum.
Ps. 76.
Matth. xij. d. Inuenit eam scopis mũdatã.
Aduocatã facit & obligat ad orandum. Gen. viij. b. Noe extendit manũ et apprehensam columbã intulit in arcam. Columba de diluuio reuertens: est anima a peccato resiliens: manus noe est ad/iutorium plati q̃ ecclesie p̃sidet.

Animã
Purgat. Ro. x. b. Ore cõfessio fit ad salutem. Ps. Dixi cõfitebor &c. et tu remisisti &c.
Ps. 31. Cõfessio
Decorat. Ps. Cõfessio & pulchritudo i ꝓspectu eius.
Ps. 95.
Exhilarat. Ps. Exultauerũt filie iude.
Ps. 96.
Cautã facit. j. Machab. v. f. Erat iudas cõgregãs extremos: & exhortabat per totã viam populũ donec venerũt in terram iuda: & ascenderũt in montẽ sion cum letitia & gaudio &c.
Humiliat. Eccli. iiij. a. Presbytero humilia animã tuam. Item ex Eccli. xlj. d. Erubescite a principe: & a iudice de delicto.

Diabolũ
Accusat & pdit. Judith. xiij. c. Proferens iudith de pera caput holofernis: ostendit. Judith/cõ/fessio: caput holofernis/initiũ suggestiõis.
Confundit & interficit: sicut iudith holofernem. Judith. xiiij. d. Una mulier hebrea fecit cõfu/sionem in domo nabuchodonosor. Judicl. j. a. Ascendit iudas & dominus tradidit chananeũ & phereseũ in manus eorũ.
Obliuiosum facit & delet scripturas eius. Daniel. ij. a. Vidit nabuchodonosor somniũ & cõterritus ẽ spũs eius.

Nabuchodonosor est diabolus: q̃ videt somniũ. i. peccatũ in quo ẽ vana delectatio: spũs eius terret p cõfessionem: et sic fugit ab eo pctm.

a tibi pplũ oẽs: terra dedit fructũ suũ. Benedicat nos deus
b c d e f deus nr: benedicat nos deus:
g & metuãt eũ oes fines terre.

a Cõfiteant ergo tibi pplũ oes. Et hoc: qz b Terra dedit fructũ suũ. i. beata virgo filiũ suũ peperit. Beata virgo dicit terra multis rõnibus. Prima est: qz terra ẽ infimũ elementũ: & beata ꝗgo hũilior omnibus. Luc. j. e. Quia respexit hũilitatẽ ancille suę. Secũda ẽ: qz oẽ edificiũ i terra fundat: ita bona nra oia in ipsa beata virgine fundare debemus. Vñ ipsa dicit: Eccli. xxiiij. c. In me omis spes vitę & virtutis. Tertia causa est: qz terra oes cadẽ/tes recipit: Sic beata virgo oes pctores. Eccli. xxvj. d. Colũ/ne aureę sup bases argẽteas: & pedes firmi sup plãtas stabilis mulieris. Quarta est: qz q̃ cecidit/auxilio terre leuat: Sic pec/cator q̃ vult surgere/auxilio beatę virginis iuuat. Eccli. xxiiij. b. In plenitudine sanctorũ detẽtio mea. Quinta: qz oia elemẽta mobilia sunt: terra aũt ĩmobilis est: fm se totã dico. Vñ Eccles j. a. Generatio pterit: generatio aduenit: terra aũt in eternum stat. Et i Ps. Etenim firmauit orbẽ terre q̃ nõ cõmouebit: Sic beata virgo ĩmota p mãsit in fide/quãdo apostoli moti fuerũt. Vñ dies sabbati sua est: qz illa die sola pmansit in fide: vt di/cunt quidã. Sexta est: qz omnia viuũt de terra: Et beata vir/go dicit/Eccli. xxiiij. c. In me omis gratia vitę & veritatis. Et post: A generatiõibus meis implemini. De hac ergo terra di/cit: terra nostra: qz nobis data. Unde in multis locis pmittit dominus: Dabo vobis terrã lacte & melle manantẽ. i. beatam virginẽ: a qua fluxit: id est natus est christus/in quo est mel diui/nitatis: & lac hũanitatis. Hoc est qd̃ dicit: Terra/nostra/de dit fructũ suũ. Dedit inquit nõ reddidit. Alie terre reddũt fructũ: & nõ dant propzie loquẽdo: quia semen recipiũt. Sed beata virgo semen non recepit. Unde recte dicit: non reddi/

Beata virgo dicitur terra

Ps. 31.
Ps. 95.
Ps. 96.
Ps. 84.

disse: sed dedisse fructũ suũ: id ẽ filiũ suũ: & totũ suũ: qz nõ ex cõmixtione seminis natum: sed tm̃ ex carne virginis forma/tum opere spiritussancti. Fructus dicitur a fruendo: vnde dei filius & filius virginis bene dicit fructus: quia ipso fruunt san/cti. Ps. Cum dederit dilectis suis somnũ: ecce hereditas do/mini filii merces fructus vẽtris. Si quis esset obligatus mul/tis debitis: & haberet petiã terre que sine omni semĩe & labo/re in vno anno tantã fructus copiã afferret q̃ posset soluere omne debitũ: & bene viuere de reliquo: multũ diligeret terrã illam: Ita debemus diligere & honorare beatã virginem/que dedit nobis fructũ: de quo redempti sumus ab obligatione ge/henne: & de quo viuemus in eternũ in omni abundãtia & suaui/tate. Deut. viij. b. Benedicas dño deo tuo p terra optima quã dedit tibi. Item hic versus põt dici recte ĩ quadragesima.

Ps. 126.

a Cõfiteant tibi pplũ oes/nullo excepto. Qm̃ b Terra: id est ecclesia: c Dedit fructũ suũ: id ẽ volũtarie fa/cit dignos fructus penitẽtie. Tunc em̃ tenent omnes venire ad confessionẽ: & post confessionẽ debẽt dare dignos fructus penitẽtie in satisfactiõe. Sed qz nec cõfiteri nec vtilitatẽ fru/ctus hãe: nec fructũ facere possumus sine bñdictione dei: Ideo subiũgit: d Bñdicat nos deus/pater. e Deus noster/filius: q̃ est noster ꝓformitate naturę/& seruitio redemptiõis. Eph. j. a. Qui bñdixit nos omni bñdictione spũali in celesti/bus ĩ christo. f Bñdicat nos deus/spũssanctus. Eccli. iij. b. Bñdictio patris firmat domos filiorũ. i. cõsciẽtias sanctorũ in fide & ope firmat. Pater in potentia: filius in sapiẽtia: spiritus sanctus in bñficentia. Hec triplex bñdictio tangit Numeri. vj. d. Sic bñdicetis filijs israel: & dicetis eis: Bñdicat vos dñs et custodiat vos/Ecce bñdictio pris. Ostendat dñs faciẽ suã vob/Ecce bñdictio filij. Cõuertat dñs vultũ suũ ad vos & det vo bis pacẽ/Ecce bñdictio spũssti q̃ dat pacẽ. g Et metuãt eũ/visa bñdictiõe sctorũ: h Oes fines terre. i. oes pecca/tores/q̃ nõ bñdictionẽ meruerũt: sz maledictionẽ & penã eternã. Vñ ĩ Ps. Timeat eũ ois tra. Et ire debeat timere/exponit Esa. xiij. b. dicẽs: Ecce dies dñi veniet crudelis: & indignatiõis plenus et ire furoris q̃ ponẽdã tram in solitudinẽ: & pctores eius ꝓterendos de ea. Item Esa. xxiiij. d. Confra/ctiõe cõfringet tra: cõ tritione cõtereet terra: cõmotiõe cõmouebit terra: agitatiõe agita/bit terra. Ponit q̃dru plicem penã respodentẽ quattuor peccatis/cordis/oris/ope/ris/psuetudinis. Vel ĩ bono: g Metuãt eũ/timore filia/li. h Oes fines terre. i. in quibus amor terrenorũ finitus & cõsumptus est. Metuentes em̃ dñm habebũt bñdictionẽ p̃di/ctã. Eccles. viij. c. Ego cognoui q̃ erit bonũ timẽtibus deum. De multis aũt põt dici illud Miere. v. f. Nõ dixerũt in cor/de suo/metuamus dominũ.

a tibi pplũ oẽs: terra dedit fructũ suũ. Benedicat nos deus
b c d e f deus nr: benedicat nos deus:
g & metuãt eũ oes fines terre.

Ꝓ finem psalmus cantici dauid. LXVII.

Expo. Ps. LXVII

Exurgat deus &c. Titulus. In finẽ psalmus canti/ci dauid. In ꝓcedẽti psalmo petebat ꝓpha bñdicti/onẽ. Sed qz illa bñdictio obtinet & habet p resurrecti/onẽ & ascensionẽ dñi & spũssancti missionem: Ideo bñ sequit iste psalmus in q̃ de istis agit: Et p hoc de exaltatiõe ecclesie: et deiectione inimicorũ: vt per hoc boni letificent & mali terre/antur: Unde dicitur: psalmus cantici/psalmus iste. Et est sensus tituli. Psalmus iste cantici/q̃ agit de exultatiõe bono rũ quã habẽt: & de exaltatiõe christi & ecclesie/& malorũ deie/ctiõe: tendẽs in finẽ/christũ: est dauid ꝓphete/q̃ hic agit de his p̃missis. Intẽtio est tam in titulo q̃z in psalmo mone/re ad psallendũ & cantandũ deo. Modus. Sex sunt partitio/nes. Primo agens de resurrectione christi/ostendit quid bo/nis: & quid malis futurũ sit/et hic/& in futuro: vt bonos leti/ficet: & malos terreat. Secũdo agit de verbo euangelij: ibi: Deus cũ egredereris. Tertio agit de donatiõibus christi ascẽdentis: ibi: Dñs discernit. Quarto opatiões dei expo/nit: ibi: Deus noster. Quinto affirmans precat vt eccle/sia dilatetur & confirmet: ibi: In ecclesijs. Sexto dicit q̃ christus qui ascendit veniet ad iudicandum: ibi: Psallite.

Partitio psalmi